

smo imeli priliko videti vsi, saj so ljudje prihiteli od bližu in daleč, da so to skrbno matur in dobro krščansko ženo spremijali na zadnji poti. Imela je pač vedno odprte roke in odprto srce za trpečega brata in majhne otroke. Zato so ji otroci okrasili mrtvački oder z zadnjimi jesenskimi krizantemami, s solzami v očeh in z bričko zavestjo, da jim je ljubeča krušna dobrotnica zaspala za večno. Ob odprttem grobu, kakor tudi po maši zdušnici, so ji naši domači pevci zapeli prekrasne žalostinke v slovo. Zaslužila si je vse to, ker so njene tri hčere bile dolgoletne cerkvne pevke. Ganljive besede dušnega pastirja, voditelja III. reda, preč. g. p. Ludvika, so ganile navzoče do solz. Obe zastavljeni, ena s podobo sv. Frančiška, druga s podobo svete Ane, sta se nagnili v jamo in tako zadnjič pozdravili rajno. Naj počiva v miru njeno telo, njen duh pa bo ostal vedno med nami.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Poljske pridelke smo že spravili pod streho, le naši listnjaki so še prazni. Bog daj, da bi se vreme spremnilo, kajti listja izpod snega ne moremo grabiti. Upajmo, da bo nam ljubi Bog tudi letos podelil vsaj nekaj lepih novemberskih dni! Toda mnogo hujše, kakor skrbi za listje, so skrbi za denar, da bi poravnali naraščajoče davke. Svote so visoke, pri mnogotorem višje, kakor prošla leta. Ludstvo jadkuje in premišljuje, kaj bi prodalo, kje dobilo denar, da bi poravnali dolg. Kaj prodati? Sadje? Letos ga ni. Poljske pridelke? Nimajo nobene cene. Vino? Ni kupcev. Živino? S čim bo pa prihodnje leto obdeloval polje? In če proda? Ali bo dobil toliko, da bo poravnal vse? Da bo plačal davek, kupil vsakdanje potrebuščine, družini čevlje in obleko za zimo, ki je že pred durmi? Pa se najdejo ljudje, ki pravijo, da se kmetom dobro godi . . .

Fram. Dne 3. t. m. smo na zadnji poti iz Morja spremijali Marijo Vrečko rojeno Kraut; bila je stalna narodnica »Slovenskega gospodarja« in je morala še ne 33 let stara zapustiti svojega moža. Dne 12. novembra pa smo položili v grob Štefana Laha, ki je bil starosta naših mizarjev in soustanovitelj gasilnega društva v Framu. Naj počivata v miru! — Na Martinovo nedeljo sta se poročila Franc Podkrižnik, posestnik od Sv. Venecesla, ter Ana Potočnik iz Loke. Bog daj srečo!

jih polj. To je mnogo bolj važno. Topel in suh maj je grdoba. — —

Tim pa kuje pesmi. Pred kratkim mi je prinesel moder zvezčič in rekel, med tem ko je malo zardel, naj bom vendar tako prijazen in preberem, če so pesmi kaj vredne. Ne more drugače, mora delati pesmi. »Je že tako v meni.«

Bile so to pesmi z navadnimi pomladanskimi rimami; le ena sama rima mi je bila všeč. In pa lepa kitica:

In ko bi bil lakaj,
zasnubil bi te maja;
v življenju prav do kraja
le tebi sami bom strežaj.

Rimo in kitico sem pohvalil; sicer pa sem mu svetoval, naj dela pesmi na tihem in sam zase. Te besede mi je zameril in čez teden dni mi je zmagoščavno pokazal eno svojih pesmi, ki je bila natisnjena v neznatnem lističu s 500 narocnikami.

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tužno in žalostno so zapeli naši zvonovi in njih glas je šel tja do hiše žalosti, kjer je ležalo na mrtvaškem odru truplo blagega krščanskega mladiča Bolfanka Frasa, kateremu je neizprosna jetika pretrgala nit življenja. Pokojnik je bil star 38 let. Bil je dolga leta naročnik »Slovenskega gospodarja«, vnet državljan, poleg tega pa tudi ni nikoli pozabil na svoje verske dolžnosti. Dobro je vedel, da kraljevski bolezni, katera ga je zahrbitno napadala, ne bo prej odnehal, dokler ne ugrabi svoje žrtve. Počivaj, dragi, mirno v svojem preoranem grobu, naj Ti bo lahka slovenska zemljica, katero si ljubil vse življenje. Da si bil priljubljen pri sovaščanah, nam je svedočil dolgi sprevod, ko smo Te spremijali na Tvoji zadnji poti. Tam gori pa, dragi Bolfank, kjer se nahajaš, zdaj prosi za nas, ki gremo Tvojo

gič je prekopal streho pri glavnih vratih in je odnesel precej moke in poldruži liter vina. Tretjikrat pa se je spravil tat na malo prase. Orožniki od Sv. Lovrenca vodijo preiskavo in upamo, da se bo roki pravice posrečilo priti na sled temu predznežu in ga primerno kaznovati. — Tatvin pa še ni konec. Tat je obiskal precej oddaljene Derbetince in potkal na okence kurnika pri posestnici Elizabeti Šamperl. Ko so domači po dokončanem delu šli k južini, je prijatelj kurje pečenke odnesel precej kokoši. Škoda, ki jo oba posestnika trpita, znaša okoli 500 Din.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Komaj smo preživeli dneve poletja in prišli v dobo jeseni, že se nam je vtihotapila prezgodnja in nepričakovana zima s snegom. Kmet pa žalostno gleda v bodočnost. Jesenski pridelki, kakor repa, pesa in zelje, so po nekaterih krajih še na polju. Večina posestnikov nima dry in ne stelje. Upamo, da nam bo prezgodnja zima vendar še prinesa lepe solnčne dni! — Poleg vremena nam dela velike težave kriza, ki je kruto zagospodarila pri vseh stanovih, zlasti pri kmetu. Kje naj dobi v sedanjih časih srednji posestnik, ki ima kakih 10 do 12 oralov zemlje, denar za 500 do 800 Din davka? In recimo, da ima kmet posestvo, ki meri do 30 oralov zemlje, pa mora skrbeti za družino in popravljati gospodarska orodja, kje naj dobi 3000 do 4000 Din za davke? Veliko je že prodanih posestev in veliko še jih bo. Vedno se slišijo glasovi: bim-bom, tvojo posestvo prodal bom. — Občinska cesta, ki pelje skozi Rjavce proti banovinski cesti proti Dobravi, je deloma v tako slabem stanju, da je promet nemogoč. Po drugih občinskih cestah se je vršil kuluk redno dvakrat na leto, a na tem delu pa nič. Prosimo pristojne činitelje, da pregledajo ta kose ceste in da nekaj ukrenejo. Letos je prepozno. Upamo pa, da se skrajno zanemarjena cesta drugo leto popravi. — Ni dolgo, odkar nas je zapustil vrlji mož, priden faran Matija Kostanjevec. Ta blagi faran je bil mož, kakršnih je malo v naši fari. Mogočni temelji naše fare izginjajo, zadovoljivega nadomestila pa žalibog ni! Drugič več.

Gornja Radgona. Dne 12. t. m. nas je nenašoma zapustila vsem dobro znana Terezija Jurkovič brez daljše in mučne bolezni v starosti polnih 82 let. Pokojnica je bila sestra

NE ZAMUDITE LEPE PRILIKE!

To Novega leta se dobijo v Cirilovih knjigarnah po zelo znižani ceni 4 krasne povesti:

- »A njega ni . . .« (12 Din),
- »Pravica in usmiljenje« (7 Din),
- »Kraljica Ester« (12 Din),
- »S strelo in plinom« (7 Din),

Kdor pa kupi vse 4 knjige naenkrat, jih dobi za 32 Din. Ne zamudite ugodne prilike in se za dolge zimske večere oskrbite z dobrim čitivom!

Pod njo je stalo njegovo ime: Maks Tim; poleg tega je bil naveden tudi naš kraj, da ne bo nihče dvomil, kje je pesem doma.

Padovki je skoraj zaprlo apo, ko je brala, in tri dni si ni upala reči Timu nobene predzne besede. Boltežar pa je vzkipel.

»Ta — ta strežaj se vedno bolj napihuje; sedaj se je dal natisniti že v list!«

»Seveda, gospod Boltežar, genij je svoboden, pa če bi bil vkovan v verige.«

»Taka čenčarija! Metulji naj bodo leteče cvetlice, cvetlice pa prirastli metulji?«

»Misel ni tako slaba.«

»Vi mu vedno pripomorete.«

»Rekel sem vam že, gospod Boltežar: kot pesnik me moj služabnik nič ne briga. Saj veste — Ezop je bil suženj.«

»V uho me piši, ta vaš Ezop! Nepridiprav meri le proti ,Grozdu'.«

»Prehitite ga vendar!«

»Kako?«

Tamkaj jo gojijo indijski svečeniki. Kljub vsemu prizadevanju se mu dosedaj ni posrečilo, da bi bil rastlino ali vsaj njeno semeno spravil iz Indije v Evropo. Tokratni raziskovalci so trdili pred odhodom zastopnikom časopisa, da je njihova ekspedicija dobro pripravljena ter preskrbljena z vsemi potrebnimi. Trdno so uverjeni, da se bodo postigli zdravila in bodo postali kmalu po povratku — milijonarji! **Najboljša nemška kralja - mlekarica.**

Na letošnji poljedelski razstavi v Berlinu je dobila prvo darilo krava, ki je dala v 365 dneh 15.000 kg mleka. Ista žival je dala naj-

pokojnega prošta g. Martina Jurkoviča v Ptuju in je preživelu tudi nad 50 let v Mariboru, med tem v službi kuharice nad 35 let pri g. kanoniku dr. J. Pajeku. Na stara leta se je preselila k svojim sorodnikom v Gornjo Radgono ter se vdana v voljo božjo pripravljala za večnost. Bila je splošno priljubljena in spoštovana, kar je pričal njen pogreb, spremjan od treh gg. duhovnikov in mogočtevih sotovarišč Marijine družbe in ostalih vernikov. Dasiravno nas je zapustila v pozni jeseni, bila je obsuta s prekrasnim cvetjem na mrtvaškem odru ter okrašen njen deviški grob.

Radenci. Gasilska četa Slatina-Radenci predi v nedeljo dne 26. t. m., v dvorani g. Maršeka v Radencih, popoldne ob 5. uri, dve zahavnici igri: »Pogodbas« in »Stražar in postopač«. Yahljeni so vsi od blizu in daleč!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Prostovoljno gasilno društvo v Slapincih je za desetletnico svojega obstoja zamenjalo svojo staro ročno hrizgalno, ki je datirala še iz leta 1856, z novo avtobrizgalno. To je pač lepo priznanje našim vrliim gasilcem in znak njihovega živahnega dela v društvu. Radi tega tudi priredi društvo v nedeljo dne 26. novembra v Pergerjevi dvorani pri Sv. Juriju ob Ščavnici igra »Najboljši je gasilec« ter burko »Poštna skrivnost ali začarano pismo«. Pridite vsi! Ne bom Vam žal. — Odbor.

Marija Snežna. Po velikem fantovskem taboru dne 20. avgusta t. l. smo se pri nas v drugič spomnili največjega svetovnega dogodka, ki se je odigral pred 1900 leti na gori Kalvariji, ko smo dne 12. t. m. slovensko blagoslovili na Zaverniku veliki prenovljeni poljski kriz na posestvu pokojnega g. župnika Jož. Mlaske, ki pa je sedaj last vsakokratnega gospoda kaplana. Blagoslovil je kriz ob asistenci g. kaplana vlč. g. župnik Srečko Vršič, ki je v izbranem govoru navduševal številno množico, ki je prisostvovala blagoslovitvi, za veliko znamenje sv. kriz, ki je pred 1900 leti prinesel človeškemu rodu odrešenje. Na večerji, ki se je potem vrnila v dobri krščanski hiši pri Sokovih, so zbrani gostje nabrali 100 Din za novo bogoslovje v Mariboru. Dobri Bog tisočer povrni dobrim Sokovim, vsem, ki so kaj pridomogli k prenovitvi in blagoslovitvi tega

To, draga Ti moja, si vtisni v spomin,
da manufaktura Valentin Hladin
bogato zaloge vseh vrst blaga
za Tebe in vsako pripravljeno ima.
Čuj, stopi tja v Celje in vse si oglej:
To bo veselje. Še drugim povej!

Manufaktura

Valentin Hladin, Celje,

14

Prešernova ulica

14

podinja Julijana Klinar, stara 74 let, po domače Turinova mati. Šla je za svojim možem, dobrim Andrejem, s katerim sta dolgo vzorno gospodarila na splošno znanem Turinovem posestvu. Velika množina znancev in priateljev je počastila rajno na njenem zadnjem zemeljskem potu. Počivaj krščanska mati v večnem miru!

Sv. Ema pri Pristavi. Dne 30. oktobra t. l. je bil za Šentemske župnijo dan veselja in zadovoljnosti. Umeščen je bil novi župnik, c. g. Martin Čepin, ob asistenci sosednjih duhovnikov. Kljub slabemu vremenu je bila udeležba vernega ljudstva zelo velika. Umestil je nova župnika preč. g. Franc Korošec, častni kanonik in dekan od Sv. Križa pri Slatini. Slavnostno pridigo je govoril g. Leopold Kolenc, župnik pri Sv. Vidu. Naj bi bilo delo našega novega g. župnika od Boga blagoslovljeno!

Sv. Rupert nad Laškim. V Mačkovcu je dne 20. oktobra po kratki in hudi bolezni zaspala v Gospodu Marija Gril v 48. letu svoje starosti. Nekaj let je bila samična gospodinja v prijanem, skritem Malem dolu, pozneje pa je posestvo prepustila svojim mlajšim sestrjam Zefki, poročeni Horjak. Rajna Micika je bila izredne dušne kreposti, imela je moškega duha za vse dobro, lepo in plemenito. Dokaz spoštovanja, ki ga je uživala pri vseh dobrih faranih, je zlasti to, da je bila nad 10 let prednica dekliške Marijine družbe in je v tej svoji službi z vsem ognjem svoje lepe duše skrbela za lepoto hiše božje, dekliške družbe in vsakega prizadevanja za dvig krščanskega udejstvovanja. Zato jo je tudi na dan pogreba, v nedeljo dne 22. oktobra, počastila malodane cela župnija s častnim spremstvom; domači župnik je je ob odprttem grobu spregovoril zasluzeno slovo, pevski zbor pa zapel ganljivo žalostinko. Dobra Micika, počivaj mirno v Gospodu! — Trda nam je bila že od nekdaj usoda v naših hribih, a sedaj smo prijadrali, ali bolje: so nas porinili v še večje težave. Razsežna župnija Sv. Rupert je sedaj razdeljena na tri občine: Svetina je prideljena Teharjem, Sv. Peter in Malabreza občini Marija Gradec, in stari Sv. Rupert se je moral ukloniti mlademu Sv. Lenartu. Razven par oseb, ki so imele pri tej razdelitvi odločilno besedo, ni noben Rupertčan zadovoljen s to preuredbo; najbolj pa smo

več v enem dnevu 611 mleka.

Ovčja volna

Kluft

10 dkg ... Din 13.— skoraj neraztrgljiva, za nogavice in sokne.

Gelbschild

10 dkg ... Din 18.— mehka in izdatna, za sviterje in jopic.

Frieslae

5 dkg ... Din 10.— v vseh barvah, pravna za čepice in bluze.

Partijska volna
5 dkg ... Din 5.— ostanki zelo poceni.

C. Büdefeldt
Maribor
Gospiska ulica 4.

»No, oženite se mu pred nosom, ali pa tudi vi začnite delati pesmi!«

»Nimam časa za take neumnosti; pameten človek sem —«

»Srčno vam čestitam!«

»Čemu?«

»Srčno vam čestitam, ker ne znate delati pesmi!«

»A tako! No, veste kaj, tako kakor ta vinjeni lakaj bi tudi lahko jaz! Toda nekaj se mora zgoditi — mora se zgoditi!«

In zgodilo se je. Boltežar je razposlal vabilo s tole vsebino:

»Dejstvo, da je novorojeni kenguru res tako velik kakor rjavi hrošč, mi daje povod, da v soboto zvečer, 17. maja, od 7. ure dalje postrežem v stari gozdarski hiši z bowlo, na katere Vaše blagorodje udano vabim. Naprošeni pa ste, da boste v tej hiši imeli cvetlico za cvetlico, metulja za metulja, narobe pa kvečjemu po 15. kozarcu.«

Slikar Čresnik se je temu vabilu baje nasmejal do solz. Rekel je, da rad plača celo premoženje, če bi se mu posrečilo ujeti mladega kenguruja in ga malo opiti, da bi ga lahko naslikal za svojo zbirkko. To bi celo »Vinjenega lakaja« zasečilo.

Vselej, kadarkoli se jezim nad slikarjem Cresnikom, se mi ta jeza izkadi, ker je fant tak veseljak.

Enajsto poglavje.

Botanika. — O mukah ljubosumnosti. — Majski praznik. — Nenavadna pot proti domu.

Pokrajina je vsa v cvetju. V vseh gnezdecih mladiči. Stari z bilkami v kljunih ali pa s krmo. Redkeje kakor pred tedni slišiš grlenje, le čestokrat med vejami zasanjano gostolenje, ki se glasi kakor pesem uspavanka. Konec maja.

Vsepovsod vidiš veliko razposajenost. Zajci se opotekajo po visoki, zeleni rži in so tako debeli, da jih bo razneslo; da bi v tem, za lov preposedanem času dirjali, jim ne pride na misel,